

2. navadna nedelja
Pirniče, 14. januarja 2018
»Bog kliče tudi danes?«

Dragi bratje in sestre!

Po tem, ko smo z nedeljo Jezusovega krsta sklenili sveti Božični čas, nas bogoslužje počasi uvaja v začetke Jezusovega javnega delovanja. Danes tako gledamo Jezusa, ki začenja k sebi klicati prve učence. Janez Krstnik je tisti, ki pokaže nanj in opozori svoje učence na dejstvo, da gre za nekoga, ki je večji in pomembnejši od njega, Janeza, samega. Danes, ko vsi tako ljubosumno pazimo na svoj ugled in nam je toliko do tega, da med ljudmi veljamo za nekaj posebnega, nekaj več, je to kar težko razumeti. Janez svoje učence in občudovalce pošilja k drugemu učitelju. Povsem dobro se namreč zaveda, da gre za mnogo pomembnejše stvari kot so ugled in občudovanje s strani ljudi. Pomembna je resnica. Na nekem drugem mestu v evangeliju zasledimo celo njegove besede, ko o svojem odnosu z Jezusom pove: *»On mora rasti, jaz pa se manjšati«*. Plemenita drža, kajne?

A ključno sporočilo, ki ga pred nas danes postavlja Božja beseda je vprašanje klica. Ali bolje: poklica.

Že starozavezno berilo iz Samuelove knjige govori o tem, kako Gospod kliče Samuela. Ta Božjega klica sprva ne razume; prepričan je, da ga kliče njegov učitelj, duhovnik Elij. Ker se to vendarle ponavlja, Elij spozna, da malega Samuela kliče Gospod sam. Pouči ga in usposobi, da začne sam odgovarjati na Božji klic in ga tako vpelje v službo preroka. Kako to, bratje in sestre, da Samuel takoj ni prepoznal Gospodovega klica? Najbrž zato, ker Bog kliče drugače, kakor ljudje. Bog kliče v srcu in po razmerah v katerih živimo; njegove besede še zdaleč niso take, kot jih poslušamo z ušesi. Božji klic je vse kaj drugega, kot preprost telefonski poziv.

V slovenščini imamo posebno srečo, saj delu, službi, ki naj bi jo človek vršil v svojem življenju rečemo tudi »poklic«. Ta beseda zelo jasno govori o tem, da moraš biti v določeno delo poklican, če ga zares želiš opravljati z veseljem in v dobrobit vseh. Nekdo je tako poklican za kmeta, drug spet za zdravnika, učitelja, inženirja ali duhovnika. Če na ta klic odgovoriš in se dobro usposobiš za službo v katero si poklican, jo boš opravljal rad in z veseljem. Hkrati po drugi strani velja tudi to, da boš, če boš klic zatajil in ga v srcu utišal, vse življenje po malem obžaloval to svojo odločitev.

In kaj nam v zvezi s tem pove današnja Božja beseda? Najprej to, da je v obdobju iskanja življenjske odločitve za poklic, ob sebi dobro imeti modrega človeka z veliko življenjskimi

izkušnjami, nekakšnega Elija, ki ti pomaga razbrati in pravilno razumeti Božji klic. Bog namreč kliče na različne načine. In čim več teh načinov boš razbral in razumel, tem več je možnosti, da se boš odločil pravilno.

Eden od teh klicev so nedvomno talenti, ki jih imaš: če nimaš glasbenega posluha, boš težko opravljal službo učitelja glasbe. Če se bojiš višine boš težko postal pilot; lahko pa boš odličen zdravnik.

Drug način, kako Bog kliče so razmere v katerih živimo. Če si rojen in živiš v oazi sredi afriške puščave, najbrž nimaš klica, da bi postal ribič. Morda pa lahko postaneš obiralec kokosovih palm.

Zadnji, a morda najpomembnejši klic, s katerim te Gospod kliče v ta ali oni poklic, je želja, ki je položena v tvoje srce. Pri nekaterih je tako močna, da že v otroštvu vedo, kaj si želijo v življenju početi. Blagor jim. Drugi morajo to željo še odkriti. Morda si želiš delati z ljudmi, morda ustvarjati nove stroje, morda obdelovati zemljo. A ko v sebi to željo odkriješ, ji moraš slediti za vsako ceno. Nenazadnje je od tvoje vztrajnosti odvisno, kako boš s svojim življenje nekoč zadovoljen. Denar je dandanes morda res pomemben, a še zdaleč, zdaleč ni vse. Resničnega zadovoljstva ne prinaša, zato pri odločitvi za poklic še zdaleč ne sme imeti glavne besede.

Dragi bratje in sestre. Tudi mi, ki smo svojo odločitev za ta ali oni poklic že sprejeli, imamo dolžnost, da mladim, ki še razbirajo Božjo voljo, pomagamo k pravim odločitvam. Če ne drugače vsaj z molitvijo zanje. Da bi imeli pogum in moč, da sledijo Gospodovemu klicu. Če jim zares želimo dobro, jih bomo v tem podprli. Amen.